

Zaterdag

den 4 Julij.

WARSCHAU, den 25sten Junij.

Uit een nader berigt van den generaal *Diebitsch*, betrekkelijk den veldslag van den 11^{den} Junij, blijkt, dat het den groot-vizier met eenen kleinen troep ruitery is gelukt Schumla te bereiken. Het getal veroverde kanonnen bedroeg bijna zestig stuks, en het verlies des vijands aan gesneuvelden omtrent 6000 man. Van de Russische armee zijn in dezen veldslag 1400 man gesneuveld en 600 man gekwetst.

— Z. M. de Keizer zal in den aanstaanden nacht van hier vertrekken. Zijne Keizerlijke Hoogheid de erf-grootvorst heeft Warschau reeds verlaten. Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst Cesarewitsch is heden morgen afgereisd, en zal, zegt men, Zijne Majesteit den Keizer tot Tulcajn vergezellen.

BERLYN, den 29sten Junij.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 28sten dezer, had de Turksche vloot op nieuw den Bosporus verlaten, om de Russische in de Zwarte Zee te ontmoeten te gaan.

De Russische krijgsgevangenen worden goed behandeld; zij hebben op het Rinsien-eiland een even aangenaam als gezond verblijf.

De gezanten van Engeland en Frankrijk waren nog niet aangekomen; maar werden dagelijks verwacht. De nieuwe Pruisische gezant, de major *van Rojer*, bevond zich sedert den 7^{den} te Konstantinopel.

Ofschonen het brood in die hoofdstad wat duurder is dan voorheen, is daarom echter geen gebrek, en het is van goede hoedanigheid. De noodzaak van vrijheid, aan den handel verleend, heeft ten gevolge, dat er steeds genoegzame leeftogt voorhanden is, en men is in dit opzigt zonder kosten voor de toekomst.

PARYS, den 29sten Junij.

In een der dagbladen leest men omtrent de zaken van het Oosten het volgende:

« De eerste blijken der verandering van onze staatkunde, opzigtens Turkije, dagteekenen van September 1828, dat is van de maand, volgende op de eerste expeditie ter bevrijding van Morea. De ziekte van den graaf *de la Ferronnays*, minister van buitenlandsche zaken, gaf aanleiding tot een noodlottig tusschenbestuur. De apostolische partij, welke alles, wat op het toneel der wereld gebeurde, nauwkeurig gadesloeg, besloof de meest edelmoedige onderneming tegen te werken. De burggraaf *de Chateaubriand* vertrok naar Rome; de voorstanders der Grieken werden zorgvuldig uit het bestuur geweerd, de weldenkende ministers zelf hadden weinig ondervinding, en zoo stond de kans schoon voor hen, wien steeds het fraaije ideaal van het despotismus voor den geest zweeft. Er werd dan besloten, dat de onderhandelingen met de Porte weder zouden aangeknoopt worden, uit vrees dat Engeland hier de loef zou afsteken. De prins *de Polignac* hield te Londen gesprekken. De lieden, die onder het jammerlijke ministerie dagelijks geregeld naar de mis gingen om gezien te worden, vloekten over den verleenden bijstand aan scheurmakers, die tegen hunnen souverain opgestaan waren. Alle Turkenvrienden schreeuwden, dat onze handel in gevaar zou komen, indien men zich niet voor den Sultan nederboog. Men sprak van niets minder dan van hem schadevergoeding te verleenen, voor het verlies te Navarino geleden, en de Grieken aan hem op te offeren. Na veel overlegs werd eindelijk, den 29sten Mei, te Londen het armhartige protocol geteekend, dat door de dagbladen is bekend gemaakt.

« Gedurende deze staatkundige overleggingen, trachtte Engeland de gunst der Turken te herwinnen. Zoo te Konstantinopel als te Lissabon bewees Engeland, dat deszelfs staatkunde geheel veranderd was en niets met de zedekunde gemeens had. Om den gewaanden misslag van den admiraal *Codrington* goed te maken, leverde hetzelfde aan de ongevoelige kriegsbehoeften, congrevische vuurpijlen en geweren. Zonder met de Russen in oorlog te zijn, laat Engeland echter overal blijken, met de belangen der Porte bijzonder ingenomen te zijn. Sultan *Mahmoed* stelt deze vriendschap op prijs, en heeft daarvan een duidelijk bewijs gegeven door zich daartoe een pauselijke brief te laten maken.

« Indien nu de Sultan de grensbepaling van Griekenland verwerpt, zal hij er dan door de troost der wapenen, het eenigst dwangmiddel, waarvan men zich tusschen souverainen bedient, toegevoerd worden? Daaromtrent is niets bepaald. Wat zal men dan doen? Waarschijnlijk zich daarmede vergenoegen, dat slechts Morea ongemeerd gelaten wordt.

« Men heeft zorg gedragen, dat geen vorst, die zijne waarde als mensch op prijs stelt, den post van souverain van Griekenland kan op zich nemen. Om een Regent te verkrijgen, zal men zich derhalve tot de vassalen van den Sultan wenden, die in den staat van slaafsche onderdanen geboren en opgevoed zijn. Hieraan zal *Mahmoed* wel zijne goedkeuring hechten; maar zullen de Grieken er ook mede te vreden zijn? Dat is niet waarschijnlijk. Er zal dan misschien nog eene expeditie noodig zijn, om de Grieken aan den hospodar, die men hen zal willen opdringen, geboortig over te leveren.»

De Koning van Beieren heeft *J. van Bolle*, een Beijersch officier, die bij de Porte dienst heeft genomen, van de lijsten zijner armee doen schrappen.

— In eenen brief uit Madrid, van den 17^{den}, wordt het volgende gemeld omtrent het huwelijk, dat de Koning *Ferdinand* voornemens zou zijn weder aan te gaan: « Er hebben ten hove groote kuiperijen plaats. — De apostolische partij zou gaarne eene prinses van Sardinie tot Koningin willen hebben, dewelke men als zeer schoon, maar tevens als ten uiterste bigottisch beschrijft. De gematigde partij, waartoe al de minder bejaerden ten hove behooren, ijvert voor de prinses *Christina* van Napels, welke nog jong en mede voor zeer schoon doorgaat. De laatste partij vreest niets meer, dan dat *Ferdinand* zonder afstammelingen blijven, en de kroon aan don *Carlos* overgaan zou, iets waarvan zij de ergste gevolgen voorziet.»

— De dagbladen van Napels, tot den 16^{den} dezer, maken nog volstrekt geene melding van *Galotti*, die door de Fransche aan de Napilitaansche regering is uitgeleverd, doch over wiens vervolging naderhand bedenkingen zijn ontstaan.

— Er zijn berigten uit Rio-Janeiro van den 10^{den} April ontvangen. Uit dezelve moet men afleiden dat de regering van Brazilië voornemens is, om zich met de zaken van Portugal niet te bemoeijen.

BRUSSEL, den 30sten Junij.

Men heeft dezer dagen gemeld, dat de hoofd-redacteur van den *Courrier de la Meuse* tot lid der provinciale staten van Luik is benoemd. Dit berigt is ongegrond.

Van den 1sten Julij.

H. K. H. de Prinses van Oranje vertrekt morgen met haar gansche gevolg van Tervueren naar Weimar.

's GRAVENHAGE, den 30sten Junij.

Bij een besluit van Z. M., gedagteekend den 18^{den} Junij jl., wordt, ten behoeve der Landsdrukkerij, het regt voorbehouden, tot den druk en de uitgave van de nieuwe wetboeken, tot na zes maanden, volgende op den dag, waarop die wetboeken zullen zijn ingevoerd.

— Men verneemt, dat het gerucht, waarvan sommige Zuid-Nederlandsche dagbladen hebben gewag gemaakt, als of de regering voornemens zou zijn, eenige veranderingen te brengen in de wet op de regterlijke organisatie, van allen grond is ontbloot. Men wil, dat zulks ook daaruit blijkt, dat de Koning reeds onderscheidene organieke besluiten, ter uitvoering van de wet van den 18^{den} April 1827, heeft genomen.

Mengelwerk.

VRYHEID VAN DE DRUKPERS.

Wanneer immer de Nederlandsche regering een treffend bewijs heeft gegeven van hare zedelijke kracht, dan is dit gewis door de voordragt der nieuwe wet op de drukpers. Niettegenstaande de woelingen van eenige ontevreden, en het hatelijk geschreeuw van sommige Zuid-Nederlandsche dagbladschrijvers, heeft de regering het, tot handhaving van rust en orde, niet eens noodzakelijk geacht, zich door gestrenge straffen te wapenen tegen het misbruik, hetwelk zoo ligtelijk van de vrijheid der drukpers kan worden gemaakt; juist zelfs in een oogenblik, dat sommigen het doen voorkomen als of er eene algemeene ontevredenheid tegen de regering in ons vaderland zoude bestaan, heeft men wetsbepalingen afgeschafte, die aan de ministers een gemakkelijk middel aan de hand gaven, om elk tegen hen gerigt geschrift in regten te doen achtervolgen in stede van de gunstige bepaling onzer grondwet eenigermate te beperken, heeft men dezelve uitgestrekt. — Zelfs de dagbladen, waardoor elk denkbeeld spoedig en gemakkelijk alom kan worden verspreid, en die in eenen minder goeden geest geschreven, veel gevaarlijker kunnen worden, zijn met geene lastige formaliteiten bezwaard, even als eenen

burig rijk, waarop sommigen zich zoo gaarne beroepen, doch waarmee zij ons vaderland niet willen vergeleken hebben, wanneer die vergelijking ten voordeele van onze instellingen uitloopt. — Wij mogen ons dus beroemen, dat, even als in vorige eeuwen, toen ons vaderland een gemeenebest was, ook thans, nu de Nederlanden onder eene eenhoofdige regering zijn, de meest onbepaalde vrijheid der drukpers, van alle staten van Europa, hier in dit land bestaat.

Wie is er, die dit niet met dankbaarheid erkent, en zich ook hierom niet gelukkig rekent ingezetenen der Nederlanden te zijn? Doch wie beseft niet tevens, dat de nieuwe wet op de drukpers ons dure verplichtingen oplegt, en dat juist de milde beginselen, welke in die wet voorkomen, ons moeten aansporen, om op eene bescheiden wijze gebruik te maken van het aan ons toevertrouwd kleinood, om dus alles te vermijden, hetgeen onder misbruik kan worden gerangschikt? — Indien gevoel van erkentelijkheid op zich zelve niet genoeg is, om ons hiertoe over te halen, dan wordt dit door ons eigen belang gebiedend gevorderd. — Juist toch door op eene gematigde wijze van de vrijheid der drukpers gebruik te maken, kunnen wij bij voortdurend die zelfde gunstige bepalingen van de wet van den 16den Mei 1829 behouden, terwijl ontwijfelbaar de regering genoodzaakt zoude wezen, meer gestrengere bepalingen voor te stellen, wanneer dezelve mogt ondervinden, dat wij, na al de woelingen in de laatste veertig jaren, op dezen oogenblik nog niet rijp genoeg zijn, om zulk eene onbelemmerde vrijheid te bezitten.

Indien wij uit dit oogpunt den toon beschouwen, die ook na de wet van den 16den Mei 1829 in sommige Zuid-Nederlandsche dagbladen blijft heerschen, en, in stede van gematigder te worden, steeds in hatelijkheid toenemen, dan moet dit elk Nederlander in de daad bedroeven, want dan zien wij met innig leedwezen, dat de verspreiding van verlichting en beschaving, de verbetering van bestaande misbruiken hun doel niet is, maar dat zij met geheel andere oogmerken zijn bezielde. — Die tot wagens toe herhaalde beschimpingen en beschuldigingen van den minister van justitie, ook wegens zaken, die hem geheel vreemd zijn; dat ongepast aandringen om gratie te bekomen voor eenige veroordeelde schrijvers, die zich niet eens verwaardigen dit zelve te vragen; dat verspreiden van tijdingen of berigten, welke met de waarheid strijdende zijn, en die men evenwel, ook na de ontdekking van het leugenachtige, niet verkiest te loogenstraffen; dat gedurig verdraaijen van de waarheid, en het daaruit afleiden van valsche gevolgtrekkingen; dat voortdurend aansporen der ingezetenen, om toch geene leden der Provinciale Staten of Staten-Generaal te verkiezen, die der regering toegedaan zijn, even als of de belangen der regering en van het volk steeds met elkander in tweestrijd zijn; dit alles moet den weldenkenden grootelijks mishagen. — Niets schijnt dan ook voor deze dagbladschrijvers heilig te wezen; noch de eerbied voor op eene grondwettige wijze daargestelde verordeningen, noch het gezag voor regterlijke uitspraken kunnen hen terughouden, om alles op eene schendige wijze aan te randen, hetgeen met hunne inzichten strijdt. Onder schijn van ware vrijheid te beminnen en voor te staan, zoeken zij eene dwingelandij in te voeren, die gewis erger is dan de meest despotieke regering; zij keuren alleen de handelingen van hen goed, die volkomen met hunne gevoelens overeenstemmen, terwijl zij anderen, die met de beste oogmerken eenen tegengestelden weg inslaan, op allerlei wijze hatelijk en verdacht trachten te maken.

Wat kunnen de wenschen en bedoelingen zijn van die dagbladschrijvers? — Zij verlangen toch die treurige tooneelen niet terug, waarvan het grootste gedeelte van dit geslacht nog gedurende de omwentelingen getuige is geweest. Indien het waar geluk van het vaderland hun ter harte gaat; indien zij wezenlijke voorstanders zijn van de vrijheid der drukpers, dan moesten zij juist, door op eene gematigde wijze tegen de bestaande misbruiken te veld te trekken, door de zaken zoo veel mogelijk van de personen af te scheiden, toonen, dat hunne bedoelingen zuiver zijn, en dat hunne wenschen het geluk hunner mede-ingezetenen alleen bedoelen; dan zijn zij verplicht, om, door alle misbruik van de drukpers schroomvallig te vermijden, bij de regering de overtuiging te stellen, dat men zich, bij de afschaffing der wet van April 1815, niet bekegen heeft, maar dat werkelijk ons vaderland tot die hoogte is gekomen, dat aldaar eene onbelemmerde vrijheid der drukpers kan blijven bestaan.

N.

Aan de Redactie.

In de omwentelingsdagen van het einde der vorige eeuw, is alhier een weekblad in het licht verschenen, dat slechts eenen korten tijd bestaan heeft, als moetende, uit hoofde van eene tegenomwenteling, gestaakt worden, en dus weinig bekend is geworden. — Tot hetzelfde heb ik in der tijd mede bijdragen geleverd, zoo als de stukjes, welke ik u laat toekomen, of het ware, dat er ook heden ten dage in uw Dagblad gebruik van konde gemaakt worden.

H. 27 Junij 1829.

F. H.

Deze brief beantwoordt de Redactie met dadelijk de volgende bijdrage te plaatsen.

IS HET NIET BEST MET HET POLITIEKE ZICH GEHEEL NIET TE BEMOEIJEN?

Eerst zouden wij wel mogen vragen: kan men ~~dit~~ doen? Kan iemand, die gevoel, die eenig nadenken heeft, die gewoon is op de oorzaken en gevolgen der dingen te letten, die 's menschen waarde kent, die orde en geluk lief heeft, die belang stelt in de eer, de veiligheid, en de welvaart van zich zelve en van zijne Natuurgenoeten, in den bloei van kunsten en wetenschappen, in de bevordering van goede zeden, met één woord, in de beschaving van het menschelijk geslacht op aarde; kan die zoo geheel en al zich onttrekken aan zaken, welke op dat alles een zoo grooten invloed hebben, als staatkundige beschikkingen? Zou hij vooral het Vaderland, waarin hij geboren en opgevoed is, waarin hij zijn bestaan moet zoeken, en de teederste betrekkingen van vriendschap en bloedverwantschap heeft, met zoo onverschillige oogen kunnen aanzien, dat hij in hetzelfde als een vreemdeling verkeerde, zich weinig of niets bekommerende over deszelfs gevaren, onafhankelijkheid, vrijheden en voorregten, zoo lang deze dingen zijn eigen bijzonderen staat niet van nabij en onmiddellijk betroffen? Zal hij, nog eens, die koele onverschilligheid en werkloosheid, ten opzichte van de algemeene belangen, kunnen onderhouden in tijden, wanneer het regt en het onregt, de vrijheid en de heerschzucht, te zamen in het worstelperk getreden, elkanderen de overwinning met ingespannen krachten willen betwisten; en wanneer de drift der partijschappen, deze onderwerpen in openbaren omloop brengt? — Wij gelooven, dat zulks, alsdan inzonderheid, niet wel mogelijk is, ten zij de bekrompenheid van inzichten en aandoeningen het hart als in zich zelve opsluite; ten zij de geest, door vadaige lusteloosheid of door onderdrukking, zijne yeerkracht verloren hebbe, zoo dat hij zich boven het volstrekt gewone niet kan verheffen, noch zich buiten zijn eigen nauw bepaalden kring van werkzaamheid bewegen; of ten zij men in de schuilhoeken der eenzaamheid wegaluip, en alle toegangen tot de gezellige wereld afsnijde.

Maar even weinig kunnen wij ook gelooven, dat de pligten van den redelijken mensch en wereldburger zich daartoe uitstrekken. Al konde hij, dan ~~zou~~ het, naar ons denken, hem geenszins als eene deugd toegerekend kunnen worden, dat hij zich overgave aan eene zoo onnatuurlijke onverschilligheid omtrent de lotgevallen en het bestuur van het land zijner geboorte en inwoning. Zelfs zouden wij niet vreemd zijn van de stelling, dat ieder in tijden, wanneer de openbare gevoelens wegens de belangen van den staat verschillen, verplicht zij partij te kiezen; ~~mits de zaak, welke in geschil staat, van belang, overvloedig met geheel~~ zonder hoop van een goeden uitslag zij, en men, tevens alle aanleiding tot noodelooze verbitteringen en verwijderingen vermijdende, geen middel verzuime om de goede gesteldheid en eendragt der gemoederen aan te kweeken. — Het bemoeijen met politieke zaken heeft een bekrommend, een hatelijk aanzien, indien men hetzelfde alleen wil beschouwen van de zijde des misbruiks. En meesterlijk heeft ten allen tijde de snoode staat-zucht, die schuw is van het algemeen oordeel en onderzoek der zaak over hare bedrijven, de oogen naar dien kant weten heen te trekken, al de krachten der welsprekendheid te werk stellende, om den politieken smaak dan als te verheven, of dan als te gevaarlijk voor het burgerlijk verstand af te schilderen. Listig het goede en de verbeteringen, waarvoor die smaak, ook indien hij algemeen wordt aangenomen, vatbaar is, verzwijgende, doet zij denzelfden enkel voorkomen, als eenen hooten geest, die, wanneer hij in het ligchaam van het volk vaart, hetzelfde op de verschrikkelijkste wijze teistert en scheurt, en onder allerlei kwaden en snijptrekkingen, de hevigste smarten laat lijden; als eenen geest, die de gemoederen tot brandens toe verhit; die overal de zaden van wantrouwen, van partijschappen en verwarringen strooit; die den vrede der huisgezinnen stoort; die vrienden tegen vrienden, bloedverwanten tegen bloedverwanten opzet; die de verwaarloozing van zijne eigene zaken om de algemeene schijnt te wettigen; en aan de losbandigheid, met haren getuigen ~~naar~~ van ~~redelijkheid~~, ~~gedurig~~ ~~veel~~ ~~gevoel~~. Dat de ~~regering~~ voor burgerlijke vrijheid en ~~gerechtigd~~ is (dat hetzelfde is) eene werkzaam vaderlandsliefde, als eene algemeene volkaneiging beschouwd, zulke heillooze uitwerksels kan voortbrengen, en ook met de daad niet zelden voortbrengt, mag niet ontkend worden, inzonderheid ten aanzien van een volk, hetwelk na een langen slaap begint te ontwaken en op te staan, met verbaasdheid en schrik aanschouwende den vernederenden en gevaarlijken toestand, waarin het gebragt is. Maar zal men nu ~~hien~~ een wettig gevolg kunnen afleiden, dat het politieke geen geschikt voorwerp is van een algemeen onderzoek en beoordeeling? — Dan zou men, op denzelfden grond een gelijk vonnis kunnen uitspreken over alle zaken, ook over de beste en heiligste ter wereld, alzo er geene is, welke niet met de nadeelen van het misbruik kan bezwaard worden. Opent de geschiedrollen der kerke; hoe dikwijls wordt het oog bedroefd door de zwarte registers van gruwelen en verwoestingen, die onder den naam van godsdienst zijn aangerigt! Hoe gemakkelijk zou het vallen in bittere

klagen over de onheilen van de godsdienst uit te weiden, indien het anders billijk ware, haar alleen van die ongunstige zijde te beschouwen, en het goede, dat zij heeft aangebragt, over het hoofd te zien. En men is werkelijk zoo verre gegaan, dat men de gevaren van het misbruik heeft doen dienen tot voorwendsels, om in dit stuk den weetlust bij het volk uit te dooven, en hetzelfde in den waan te brengen, dat het oordeel over de geheimen van de godsdienst alleen aan eene zekere gewijde orde van menschen kon worden toevertrouwd. Ondertusschen zal niemand, die de beginselen der menschelijke bedrijven wil opsporen, en zich door geene leuzen en voorwendsels laten misleiden, niet aan de godsdienst zelve, maar aan de blinde drift van valsche ijveraars, of aan den tegenstand der boosheid, de oorzaken wijten van al die scheuringen, vervolgingen en beroeringen, welke op naam van de godsdienst geboekt staan; veel minder zal hij hierom een vrij en algemeen onderzoek voor ongeoorloofd of te gevaarlijk houden; daar ook de ervarenis, opgemaakt uit eene vergelijking van zulke landen, waarin men ten dezen opzichte de meeste vrijheid heeft toegestaan, met die, in welke de geest der onderdrukking heerscht, ten sterkste voor de eerste pleit, niettegenstaande het verschil van gevoelens en het woelen der driften, waartoe dezelve aanleiding geeft. — Het kan niet anders zijn, of door het licht moeten zoo wel de afschuwelijke als de bevallige deelen, zoo wel onaangename als aangename voorwerpen aan het gezigt worden bloot gesteld. Maar de dwaasheid of de list zou zich zelve verraden, wanneer zij wilde beweren, dat het voor den mensch verkieslijkt ware in de duisternis voort te wandelen, alleen om het kwade en gebrekkige niet te zien, of daardoor niet ontrust te worden. Het bederf toch zal niet ophouden bederf te zijn, en zijne gevolgen uit te breiden, ofschoon men daarvoor de oogen sluit. Integendeel verergeren de kwalen van tijd tot tijd door de verwaarloozing, door ze zorgeloos te laten voortkruipen; en zullen eindelijk niet weggenomen kunnen worden dan met den dood of eene allerpijnlijkste bewerking. Men wil de rampen der revolutien voorkomen, door het volk geheel tot zwijgen te brengen, en afkeer in te boezemen tegen alle politieke bemoeijingen; maar men vergeet, dat men nooit beter der heerschzucht in de hand kan werken, en dat men op die wijze haar gedienslig uitlokt, om hare eigendunkelijke aanmatigingen voort te zetten, tot dat de streng aan flarden scheurt en de driften toemeloos voortrollen. Het gevaar der geweldige schokken kan alleen vermeden worden door gedurige afleidingen. En geen geschikter middel zal er gevonden kunnen worden, om den anderzins steigerenden euvelmoed der heerschzucht te beteugelen, dan het aanhoudend toezigt en de waakzame zorg van een vrijheidsminnend volk. — De woelingen en kleine ongeregelheden, welke daarmede verseld mogen gaan, zijn verre te verkiezen boven die doodelijke stilte, welke heerscht onder een volk, dat nauwelijks durft vragen hoe er met zijne eigendommen gehandeld wordt.

Het blijft toch waar, hoe zeer men deze waarheid wil ter zijde schuiven; dat een volk, zich bemoeijende met het politieke, niet anders doet, dan zijne eigen zaken behartigen, zaken, die ook geenszins onder beuzelingen geteld kunnen worden, maar tot den huisselijken en dikwijls tot den zedelijken toestand van ieder ingezetene de nauwste betrekking hebbende, daarin beslissende veranderingen kunnen te weeg brengen, en dus belangrijk genoeg zijn, om ze met opmerzaamheid en eene ernstige deelneming na te gaan. — Of zal men zeggen, dat particuliere, ambtelooze burgers toch weinig kunnen uitvoeren; dat zij, die de magt in handen hebben, dezelve gebruiken zonder zich veel te bekreunen aan de voorlagen en begeerten van anderen; dat men door al dat denken en rede-neeren over staatszaken, door al dat ijveren voor heilzame herstellingen en verbeteringen in dezelve (gelijk men meent) dikwijls vruchteloos zijnen geest vermoeit, en dat ieder daarin, die zijne eigene rust en veiligheid lief heeft, best zal doen zich daarvan geheel te onthouden? — Zekerlijk kunnen de omstandigheden hier verandering maken. Men moet toezien in welk land men is. Daar het geweld heerscht, heeft het recht uit, of liever kan hetzelfde niet gebruikt worden. Maar onder een bestuur, dat zijne verantwoordelijkheid aan het volk erkent, en aan zijne eigen beginselen eenigermate getrouw wil blijven, zal de gemelde zwaarigheid slechts in bijzondere gevallen en niet algemeen kunnen worden toegepast. Voor zoo ver dezelve gegrond is op eigen gemak en gerustheid, moeten wij daarin eenig gewigt stellen, doch twifelen of hieruit wel altoos eene voldoende reden afleid kan worden, om zijne werkzaamheden en ijver te onttrekken aan zaken van een wezenlijk en algemeen belang. Iemand, van het gevoel zijner verplichtingen doordrongen, zal bezwaarlijk zich zelve kunnen voldoen, wanneer hij het voor anderen alleen overlaat, om de voortgangen van het kwaad te stuiten, of het goede tot stand te brengen, zonder zelf daartoe in zijnen kring en naar zijn vermogen mede te werken. Zoo veel ten minste, dankt ons, mogen wij veilig uit dit alles besluiten, dat het grootelijks zijne bedenking heeft, of die genen, welke dikwijls met veel vertrouwen zich beroemen, dat zij met het politieke zich geheel niet bemoeijen, doordoor wel den roem der wijsheid boven anderen verdienen.

Ongetwijfeld bemerkte hij reeds, dat het hier voornamelijk aankomt op de bepaling, hoe verre, en langs welke wegen uwe politieke werkzaamheden zich moeten uittrekken. Doch wij hebben gemeend, u te moeten waarschuwen tegen dat niterate eener staatkundige reactie, het welk eene blijkbare strekking heeft, om den algemeenen geest van vrijheid en vaderlandsliefde, die, nauwerig ontrent hare regten en belangen, den gang der zaken zorgvuldig naspoot en beoordeelt, in den vorigen staat van werkeloosza staaft terug te stooten, als of het volk niets anders te doen had, dan met een blind vertrouwen, te berusten in 't geen zijne hoofden goed vonden over hetzelfde te besluiten. Van den anderen kant moeten wij er bijvoegen, dat ons politiek gedrag altijd moet bestuurd worden naar de regelen van voorzigtigheid en bescheidenheid; en dat het niet moet bestaan in alle verrigtingen van het bestuur te willen berispen, bedillen en veroordeelen, maar veel eer in die te ondersteunen, en openlijk aan te prijzen voor zoo ver dezelve met de billijkheid en het heil des lands overeenkomen, of daarvan zichtbare kenmerken dragen. En in 't

algemeen moeten wij zorg dragen, dat wij ons door politieke bemoeijingen niet als in eenen maalstroom laten wegslingeren, en noodeloos ons zelve, en onze huisgezinnen bederven, of andere even dure of nog hoogere pligten verwaarloozen, terwijl wij het vaderland en de vrijheid willen behouden.

VERBETERING.

In eenige afdrucken van onze vorige is het volgende slot van het artikel over het geschrift, betrekkelijk het genootschap: *ter bevordering van eenen altijddurende en algemeenen vrede*, door eenen misslag niet geplaatst:

« De fysieke wederstandbieding is als het gedruisch van tegen elkander gekeerde wapenen in het strijdperk, waar de kans gelijk is, om het eerst de wapenen eens anderen in stukken te breken. HAMPDEN deed meer voor de vrijheid zijns vaderlands, toen hij standvastig wedergerde, zich aan de onwettige belasting van twintig schellingen te onderwerpen, dan toen hij de wapenen voor de verdediging van deszelfs vrijheid opnam. En indien zich alle Engelsche HAMPDEN hadden be-toond, er zou geen KAREL zijn geweest, om te tyranniseren, noch CROMWELL, om zich van de oppermagt meester te maken.»

Volgens het geen op bladz. 41 wordt bijgebracht, is het welligt aan den geest van het gemelde genootschap toe te schrijven, dat voor eenige jaren, door inroeping van den Keizer van Rusland, een twist over de grenscheiding tusschen de Noord-Amerikaansche Staten en Engeland op gelijke wijze is vereffend, als nu door tusschenkomst van onzen Koning staat te geschieden.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 3den Julij 68 deed het leger in Judea den eed van getrouwheid aan TITUS FLAVIUS VESPASIANUS.

Den 3den dito 1704 werd Donauwerth door de bondgenooten ingenomen.

Den 3den dito 1815 had de tweede intrede der geallieerden in Parijs plaats.

Den 4den dito 1351 leverde MAGARETHA, aan het hoofd der Hoekschen, haren zoon WILLEM, het hoofd der Kabeljauwschen, op de Maas, niet ver van den Briel, slag, maar kreeg bij die gelegenheid de nederlaag en vele edelen, die het met haar eens waren, raakten om het leven of gevangen. Zij zelve ontweek met eenige schepen naar Engeland, waar zij den Koning bewoog, om zich als bemiddelaar tusschen haar en haren zoon aan te bieden, welke moederlijke poging in 1354 het gewenscht gevolg had.

Den 4den dito 1712 gaf Quesnoi zich aan de bondgenooten over.

ARNHEM, den 3den Julij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 2 Junij 2 El 3 Palm o Duim; gewassen 45 D., gevallen 0 D
Den 3 dito 2 El 3 Palm o Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE PUTTEN zullen op Dingsdag den 14den Julij 1829, des voormiddags om 10 uren, ten huize van BEERD FRANSEN VAN SPRIEL, Kastelein in de Herberg de Roskam, te Putten, onder nadere approbatie van Han Ed. Groot Acltb. Heeren Gedeputeerde Staten van de Provincie Gelderland, publiek aan de minstaannemenden, bij inschrijving en opbod, aanbesteden: Het BOUWEN van een geheel nieuw SCHOOL-LOCAAL, in de Gemeente Putten, met LEVERANCIE van alle daartoe benoodigde MATERIALEN. Zullende acht dagen voor de Aanbesteding, het Bestek, de Conditie en Teekening ter visie liggen op de Secretarie te Putten.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,
VAN DEDEM VAN DRIESBERG.

+++ Op Maandag den 13den Julij 1829, zal door de Notarissen
++ Mrs. G. VAN ECK en J. BUSGERS, ten
+ sterfhuize van Wijlen de Wel Ed. Geboren Jonkvrouwe
W. N. R. BRANTSSEN, in de Bakkerstraat te Arnhem, worden verkocht: eenen zeer zindelijken INBOEDEL, bestaande onder anderen in MAHONIE SECRETAIRE, CHIFONNIERE, opslaande BUFETTEN, TAFELS, STOELLEN, CANAPE, enz., LEDIKANTEN met Behangsel, een BED en Toebehooren, Smirnasche en Doornicksche TAPYTEN, LOOPERS en KARPETTEN. Voorts SPIEGELS, KOPER-TIEN, GLAS- en AARDEWERK, waarbij een coupet Engelsch modern TAFELSERVIES, een Porceleinen dito SERVIES van de Sevres, een wit SERVIES, THEESERVIESEN, eene zeer fraaie Albasten PENDULE en 2 dito Vasen onder Glazen Stolpen; MEUBEL- en GLASGORDYNEN en hetgeen verder ten verkoop zal worden voorgebragt.

De Goederen zijn te zien Zaterdag den 11den dezer, van des morgens 10 tot des nademiddags vier uren.

SRYSK S TOETERY

TE BORKULO.

PUBLIEKE AANBESTEDING.

Krachtens Zijner Majestets besluit, en autorisatie van Zijne Koninklijke Hoogheid, den Commisaris-Generaal van Oorlog, zal, onder Hoogst-deszelfs nadere approbatie, door den Luitenant-Kolonel VAN DE POL, of bij deszelfs afwezendheid, door den genen, die met de directie van opgemaakte etablissement mogt belast zijn, ten overstaan

van Mr. **FREDERIK WILHELM LAMBERGH**, Burgemeester en Secretaris van *Borkulo*, in het openbaar aanbesteed worden, het doen van eenige **HERSTELINGEN** aan de **GEBOUWEN** van 's **RYKS STOETERY** aldaar, en het **VERNIEUWEN** van **BRUGGEN, HEKKEN, SCHEERINGEN** en **DUIKERS** op de **GRONDEN** daaraan behoorende, benevens het **LEVEREN** van de daartoe vereischt wordende **MATERIALEN**.

Deze Besteding zal plaats hebben op Maandag den 6den Julij 1829, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van **A. MARTENS**, Logementhouder te *Borkulo*, alwaar het Bestek, zoo als ook in den *Hollandschen Tuin* te *Zutphen*, tien dagen te voren ter lezing zullen liggen, terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn op het Bureau der Stoeterij te *Borkulo*.

In naam des Konings.

Verkoop bij Geregte Uittwinning, ter rolle van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Zutphen*, kwartier *Zutphen*, Provincie *Gelderland*.

10. Van een **HUIS** en **ERF**, in verponding gequoteerd No. 404, belendende eenerzijds aan het eerstvolgende perceel en anderzijds aan de woning van **JOHAN CONRAD PETER**, in huur gebruikt wordende door **JAN PIERAARD**.
20. Van een **HUIS** en **ERF**, in huur gebruikt wordende bij **HARMANUS BROUWER**, Nommer der verponding 403, belend eener zijds aan het huis van **H. JANSSEN** en de weduwe **M. RIENDERHOF**, anderzijds aan het voorgaande perceel.
30. Van een **HUIS** en **ERF**, bewoond door **HENDRIK DOORNHEGGE**, in verponding gequoteerd No. 356, met de daarbij behoorende **OPENE PLAATS** en het op dezelve Plaats staande **STALLETJE**, belend eenerzijds aan een Huis van de weduwe **J. H. HOLTkamp**, bewoond door **G. J. LEVIE**, en anderzijds aan het naastvolgende perceel.
40. Van een **HUIS** en **ERF**, bewoond door **HENDRIK GEURS VAN GROE**, met de daarbij behoorende **OPENE PLAATS**, in verponding gequoteerd No. 356, belend eenerzijds aan het laatst voorgaande perceel, anderzijds aan een Huis van **HERMANUS JOHANNES AALTSZ.**
50. Van een **HUIS** en **ERF**, bewoond door den Heer **BOEBOM DE WILD**, in verponding gequoteerd No. 366, en belend eenerzijds aan een straatje, loopende van de *Rijkenhagen* naar de *Diezerbrug*, en anderzijds aan het volgende perceel.
60. Van een **HUIS** en **ERF**, met bijbehoorende **OPENE PLAATS** en **TUIN**, nommer der verponding 367b, bij de beslagene in eigen gebruik.

Alle welke voornoemde Huizen, staande en gelegen de beide eersten op de *Armenhagen* en de overigen op de *Rijkenhagen* binnen de *Stad Zutphen*, Arrondissement *Zutphen*, Provincie *Gelderland*, zijn in beslag genomen ten laste van den eigenaar **JAN FREDRIK ROOSZ**, Blaauwvarwer, wonende te *Zutphen*, op verzoek van **PETER SCHOLTEN**, Zaakwaarnemer, mede te *Zutphen* wonende, voor wien de Heer **JACOBUS VAN DYK**, insgelijks te *Zutphen* woonachtig, als Prokureur bij opgemelde Regtbank, den onderhavigen verkoop vervolgt.

Dit beslag is daargesteld, blijkens Proces-Verbaal van den Deurwaarder **GERRIT EBBINK VAN DICK**, d. d. 9 Maart 1829, en geregistreerd den 11den dierzelfde maand, waarvan een afschrift is overgegeven zoo aan den Edel Achtbaren Heer **PIETER JUSTUS SWAVING**, Burgemeester der *Stad Zutphen*, als aan den Heer **GODARD PHILIP COBNELIS VAN HEECKEREN**, Griffier bij het Vrederegert des kantons *Zutphen*.

Dat zelfde Proces-Verbaal is overgeschreven eerstelijk ten Kantore van Hypotheek te *Zutphen* op den 13den Maart 1829, en vervolgens ter griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar op den volgenden dag.

De eerste aankondiging der Memorie van Lasten van den aankondigden verkoop is geschied ter rolle van evengemelde Regtbank, op Dingsdag den vijftien Mei 1829, des morgens om tien uren, en twee malen van veertien tot veertien dagen herhaald.

De boven omschreven Huizen zijn op prijs gesteld als volgt:
1ste Perceel op f 25. — 2de Perceel op f 25. — 3de Perceel op f 100. — 4de Perceel op f 100. — 5de Perceel op f 500; en het 6de Perceel op f 100. — Voorts de massa van het 3de en 4de Perceel op f 200 en de massa van het 5de en 6de Perceel op f 600.

Bij de voorloopige toeschatting Dingsdag van den 23sten Junij 1829, zijn de geaffecteerde Huizen aan den Execufant op de prijzen van inzettig voorloopig toegewezen.

De definitieve toeschatting zal geschieden ter rolle van voornoemde Regtbank, op Dingsdag den 25sten Augustus 1829, des morgens om tien uren.

Zutphen, den 2den Julij 1829.

In Afdem,
J. VAN DYK,
Procureur.

† † † Te **ZUTPHEN** zal in het Koffijhuis n. 27
† † **ZWYN SHOOFD** 's middags ten twee ure, op
† den 4den Julij 1829, bij inzetting, en op den 18den Julij daaraanvolgende, bij finale gunning verkocht worden:

EEN KAPITAAL WELDOORTIMMERD HUIS en **ERF**, met een **TUIN** daarachter, in de *Bev. Straat V. 443*, zijnde voorzien van verscheiden **BENEDEN- en BOVENKAMERS**, meestal **BEHANGEN**. Te aanvaarden op 10. November 1829.

§ § § Een gehuwd **PERSON** van middelbare jaren, door tijdsomstandigheden genoodzaakt zijnde deszelfs *Affaire* te moeten verlaten, wenschte, tegen geuoit van een billijk salaris, in eene *Fabriek*, *Trafiek* of *huis* van *Negotie* geplaatst te worden, onverschillig in welke *Provincie* of *Beroep*.

Niet alleen dat hij het *Boekhouden* en dagelijksch *Kantoorwerk* kan waarnemen, schrijft en spreekt hij ook de *Fransche taal* en is in de *Duitsche* niet onervaren. Ten aanzien van zijn zedelijk gedrag en deszelfs bekwaamheden, kan hij de voldoende bewijzen overleveren. Men kan zich hieromtrent vervoegen met vrachtvrije brieven, onder letter **B**, bij den *Boekhandelaar J. L. ZEEHUISEN*, te *Zwolle*, bij wien met veel succes gedebiteerd wordt de derde druk van het werkje: **J. A. OOSTKAMP**, *kurte Geschied- en Aardrijkskundige beschrijving van het tegenwoordige Europese Turkiye*, te dienste van *Conranten-Lezers*, met een *Landkaartje* des tegenwoordigen oorlogs; de prijs is 90 Centen. Tot gemak van Heeren *Boekhandelaren* zijn dezelve mede te *Amsterdam* bij **G. PORTIELJE** en **W. BRAVE JR.**, te bekomen.

§ § § Le Directeur du pensionnat à *Barneveld*, a l'honneur d'annoncer au public, en lui présentant le plan de son établissement, que, grâce aux soins assidus de la *Regence*, il se voit en état de loger convenablement des jeunes gens de bonne maison. — Ceux des pères, qui voudront bien lui confier l'éducation de leurs fils, sont priés de s'adresser sans délai au dit Institutleur, où qu'il n'y a que deux places à remplir.

PLAN DU PENSIONNAT.
D'EVERHARDS. WILLEBERS,
à *Barneveld*, *Provincie de Gueldre*.

Art. 1. On enseigne, dans cette Pension, les langues Française, Hollandaise, Allemande et Anglaise, d'après les principes raisonnés de la Grammaire, l'écriture, l'arithmétique, la tenue des livres, la sphère, la géographie, les principes de physique, l'histoire dans toutes ses branches, la Mythologie, &c.

Art. 2. De plus on a soin de procurer aux élèves de très-bons maîtres de mathématiques, de musique, de danse, de dessin, d'armes, &c. Ces différens maîtres se paient à part, et on est libre de les prendre ou de ne pas les prendre; mais au premier cas on est tenu à ceux qui sont attachés au pensionnat, et du choix et sous l'inspection immédiate du Directeur.

Art. 3. On sait combien le physique influe sur le moral; d'après cette observation, on prend toutes les mesures nécessaires pour ne rien laisser à désirer sur ce point dans cet établissement: l'ordre, la propreté, des exercices modérés, une table simple, mais saine et abondante, sont une partie des avantages dont on fait jouir les jeunes élèves. — On porte enfin l'attention la plus constante à leur cultiver l'esprit en leur formant le coeur. Sans moeurs point d'éducation; respect de la vérité de cette maxime, le Directeur prend le plus grand soin de surveiller lui-même ses élèves avec la plus exacte attention.

Le prix de la pension et de l'instruction est de 100 florins par an.

A l'entrée on donne une fourchette et cuiller d'argent, six serviettes et six essuie-mains.

Ceux des pensionnaires, qui resteront à la Pension pendant les vacances, payeront six florins par semaine.

Les pensionnaires donneront au nouvel an trois florins pour les domestiques.

La pension se paie tous les trois mois, sans aucun égard aux absences, à moins qu'elles ne fussent causées par de longues maladies.

Il faut avertir de son départ quelque temps d'avance, ou bien payer un quartier de plus, si l'on veut partir sur-le-champ.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling der afvaart, gedurende de maand Julij 1829.

Van Rotterdam naar Nijmegen:		Van Nijmegen naar Rotterdam:	
Maandag	6 's morgens 6½ ure	Zaterdag	4 's morgens 6 ure
Dingsdag	7 's morgens 6½ ure	Zondag	5 's namidd. 2 ure
Vrijdag	10 's morgens 8 ure	Woensdag	8 's namidd. 2 ure
Maandag	13 's morgens 11 ure	Zaterdag	11 's morgens 7 ure
Dingsdag	14 's middags 12 ure	Zondag	12 's namidd. 2 ure
Vrijdag	17 's morgens 4 ure	Woensdag	15 's namidd. 2 ure
Maandag	20 's morgens 4 ure	Zaterdag	18 's namidd. 1 ure
Dingsdag	21 's morgens 5 ure	Zondag	19 's namidd. 2 ure
Vrijdag	24 's morgens 7 ure	Woensdag	22 's namidd. 2 ure
Maandag	27 's morgens 9 ure	Zaterdag	25 's namidd. 2 ure
Dingsdag	28 's morgens 10 ure	Zondag	26 's namidd. 2 ure
Vrijdag	31 's morgens 12 ure	Maandag	29 's namidd. 2 ure

Van Rotterdam naar Arnhem:		Van Arnhem naar Rotterdam:	
Maandag	6 's morgens 6½ ure	Maandag	20 's namidd. 3 ure
Woensdag	8 's morgens 6½ ure	Woensdag	22 's morgens 4 ure
Vrijdag	10 's avonds 7 ure	Vrijdag	24 's avonds 6 ure
Maandag	13 's avonds 10 ure	Maandag	27 's avonds 8½ ure
Woensdag	15 's morgens 4 ure	Woensdag	29 's morgens 4 ure
Vrijdag	17 's namidd. 3 ure		

Van Rotterdam naar *Arnhem*: § Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag 's morgens ten 6 ure § Elken Maandag 's morg. ten 9½ ure
Men kan inforinatie bekomen bij de Agenten van voornoemde *Maatschappij*, de Heeren **V. A. L. M. A. N.** en **T. R. I. E. B. E. L. S.** te *Nijmegen* en bij den Heer **B. B. E. C. H. M. A. N.** te *Arnhem*.
Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen* vice versa, op bepaalde uren, als bij Bijetten is bekend gemaakt.